

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2007.631

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM Beslissing van 28 april 2009 zoals bedoeld in artikel 43, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 631.2007 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klager,
gemachtigde: mr. [], advocaat te [],

tegen:

1. [] en 2. [],
(kandidaat-)gerechtsdeurwaarders te [],
beklaagden.

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen ingekomen op 30 november 2007 heeft klager een klacht ingediend tegen beklagden, hierna de gerechtsdeurwaarders. Bij aangehechte brief met bijlagen ingekomen op 23 januari 2008 hebben de gerechtsdeurwaarders op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter zitting van 15 april 2008 alwaar gerechtsdeurwaarder sub 1, mede namens gerechtsdeurwaarder sub 2 en klager vergezeld door zijn gemachtigde zijn verschenen. Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De zaak is vervolgens aangehouden om de gerechtsdeurwaarders in de gelegenheid te stellen gevoerde telefoongesprekken schriftelijk uit te werken, welke zij bij brief van 29 mei 2008 hebben ingezonden.

Vervolgens is de klacht opnieuw behandeld ter terechtzitting van 21 april 2009 alwaar namens beklagden sub 1 en sub 2 gerechtsdeurwaarder [] is verschenen. Klager is in persoon verschenen vergezeld van zijn gemachtigde. Van deze behandeling is eveneens afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt. De uitspraak is bepaald op 2 juni 2009.

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden.

a) Ten gunste van klager zijn in [] twee vonnissen gewezen tegen twee in Nederland verblijvende debiteuren.

- b) Bij brief van 23 april 2007 heeft [], advocaat te [](hierna: de Belgische advocaat), de gerechtsdeurwaarders een fotokopie van voormelde vonnissen toegezonden met de mededeling dat hij uit het telefonisch onderhoud dathij had gehad met gerechtsdeurwaarder sub 2 had begrepen dat het voor de gerechtsdeurwaarders mogelijk was tot tenuitvoerlegging van deze vonnissen over te gaan.
- c) Bij brief van 4 mei 2007 hebben de gerechtsdeurwaarders de ontvangst van de opdracht aan de Belgische advocaat bevestigd. Bij brief van gelijke datum heeft de Belgische advocaat het gesprek met beklaagde sub 2 bevestigd.
- d) Klager heeft aan de gerechtsdeurwaarders een voorschot betaald. Aan de gerechtsdeurwaarders is opdracht gegeven beslag te leggen op de roerende zaken, drie honden en het inkomen van de debiteuren.
- e) Op 30 juli 2007 heeft gerechtsdeurwaarder sub 2 getracht om beslag roerende zaken te leggen. Daarna hebben de gerechtsdeurwaarders ten laste van één debiteur executoriaal derdenbeslag gelegd op een bankrekening.
- f) Bij brief van 27 augustus 2007 heeft de Belgische advocaat aan de gerechtsdeurwaarders onder meer medegedeeld – samengevat- dat hij van mening is dat hij van meet af aan duidelijk heeft aangegeven dat klager en niet hij de opdrachtgever is omdat er rechtstreeks contact diende te bestaan tussen de gerechtsdeurwaarders en klager en dat hij niet voor brievenbus wenste te spelen. Voorts heeft hij verwezen naar de zeer genuanceerde instructies van klager.
- g) Op 11 oktober 2007 heeft een collega van de gerechtsdeurwaarders ten laste van de debiteuren beslag roerende zaken gelegd alsmede op drie zich daar bevindende Mechelse herdershonden.
- h) Bij brief van 29 mei 2008 hebben de gerechtsdeurwaarders een schriftelijke weergave van de met de Belgische advocaat gevoerde telefoongesprekken overgelegd en een CD-rom met een opname van deze gesprekken ingezonden.

2. De klacht

2.1 Klager verwijt de gerechtsdeurwaarders, kort samengevat, allereerst dat de opdracht tot het leggen van beslag op roerende zaken en op de honden niet is uitgevoerd. De gerechtsdeurwaarder is weliswaar aan de deur geweest maar heeft de kosten van het beslag hoger ingeschat dan de te verwachten opbrengsten en heeft het beslag zonder enig overleg niet gelegd. Volgens klager is dit in strijd met de ministerieplicht, omdat het niet aan een gerechtsdeurwaarder is om te beoordelen of er beslag gelegd moet worden maar aan de opdrachtgever. Het is niet aannemelijk dat alle roerende zaken waarop later alsnog beslag is gelegd zich eerder niet in de woning hebben bevonden. Ook heeft de gerechtsdeurwaarder in het geheel geen voorbereidingen getroffen om de honden in beslag te nemen, met bijvoorbeeld politie, een kennel of een hondenmeester.

2.3 Voorts verwijt klager de gerechtsdeurwaarders – samengevat - dat :

- de opdracht onjuist is uitgevoerd omdat ten onrechte geen beslag is gelegd ten laste van de debitrice op de bankrekeningen bij Fortis en Postbank;

- de gerechtsdeurwaarders ondanks herhaalde verzoeken daartoe niet hebben gepoogd de door de debiteuren van klager gestolen goederen te onderscheppen;
- evenmin ondanks herhaalde verzoeken geen beslag is gelegd op roerende goederen en de honden van de debiteuren;
- hij, noch zijn Belgische advocaat op de hoogte is gesteld over de voortgang van de zaak en dat er ten onrechte van is uitgegaan dat zijn Belgische advocaat opdrachtgever was;
- de te incasseren bedragen onjuist zijn vastgesteld.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarders

3.1 De gerechtsdeurwaarders hebben de klacht gemotiveerd bestreden. Zij hebben daartoe aangevoerd dat:

- klager dan wel zijn echtgenote zich weliswaar intensief hebben bemoeid met de uitvoering van de opdracht maar dat de Belgische advocaat hun opdrachtgever was, zoals blijkt uit de opdrachtbevestiging van 4 mei 2007, de bevestiging door deze advocaat bij gelegenheid van een telefoongesprek en het feit dat meerdere malen contact tussen hem en gerechtsdeurwaarder sub 2 heeft plaatsgevonden om de voortgang van de zaak te bespreken;
- er voldoende moeite is gedaan om het door klager gewenste beslag te leggen, maar dat bleek dat de inboedel onvoldoende waarde vertegenwoordigde en dat de inbeslagname daarvan geen zin had, althans als men ervan uit gaat dat de beslaglegging moet dienen tot verhaal van de vordering;
- vanwege de onduidelijkheid over de identiteit van de bewoner, het ontbreken van een inschrijving bij het GBA, het ontbreken van verhaalsobjecten en omdat onduidelijk was wie de eigenaar van de honden was, is besloten de beslagpoging af te breken;
- in overleg met Belgische advocaat geen nieuwe beslagpogingen zijn ondernomen en dat in overleg met hem is besloten tot bankbeslag alleen onder de debiteur;
- een gerechtsdeurwaarder een eigen verantwoordelijkheid heeft en hij binnen het kader van de wettelijke mogelijkheden en zijn beroepsethiek een afweging zal moeten maken;
- er geen sprake is van schending van de ministerieplicht. Er is weloverwogen gehandeld en in overleg en samenspraak met de opdrachtgever;
- er voortdurend overleg is geweest met de Belgische advocaat;
- de berekende bedragen juist zijn berekend.

4. Beoordeling van de klacht

4.1 Het antwoord op de vraag wie als opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarders moet worden beschouwd is niet van tuchtrechtelijke maar van civielrechtelijke aard. Dit antwoord kan niet worden gegeven zonder nader onderzoek. In dat verband acht de Kamer mede van belang dat bij de beoordeling van de vraag of een tuchtklacht gegrond is andere maatstaven worden gehanteerd dan bij de beoordeling van de vraag wie als opdrachtgever dient te worden beschouwd, alsmede dat de mede ter bescherming van een gedaagde in een civiele procedure strekkende bewijsregels niet gelden in een tuchtprocedure.

4.2 De Kamer stelt echter vast dat uit de overgelegde telefoongesprekken blijkt dat alle contacten met de Belgische advocaat zijn uitgegaan van de gerechtsdeurwaarders. Ter zitting van 21 april 2009 is ook niet weersproken dat klager en zijn partner uitdrukkelijk hebben verzocht aan beklagde sub 2 om de Belgische advocaat erbuiten te houden gelet op de daarmee samenhangende kosten.

4.3 Gelet op vorenstaande en op de brieven van de Belgische advocaat van 4 mei 2007 en 27 augustus 2007, in samenhang gezien, is de Kamer van oordeel dat de gerechtsdeurwaarders zich – wat er ook zij van de vraag of deze advocaat de opdrachtgever was - in deze situatie in ieder geval niet konden beperken tot contact met enkel de Belgische advocaat. Door dit wel te doen zijn de uitdrukkelijke instructies van klager niet opgevolgd en is in strijd met de bedoelingen van klager gehandeld.

4.4 In het verweerschrift hebben de gerechtsdeurwaarders erkend dat opdracht is gegeven om beslag te leggen op alle vermogensbestanddelen. De aard van de zaak bracht met zich dat de gerechtsdeurwaarders dit voortvarend dienden aan te pakken en dat is niet gebeurd. De gerechtsdeurwaarders hebben een eigen koers gevaren door geen beslag te leggen op de boedel en de honden maar enkel bankbeslag te leggen onder de debiteur en niet onder de andere debiteur. Deze klachtonderdelen zijn dan ook terecht voorgesteld.

Vast staat immers dat zich op 30 juli 2007 aanvankelijk iemand heeft gemeld die bevestigde dat hij de debiteur was, zodat onduidelijkheid over de identiteit van de bewoner onvoldoende reden was om af te zien van het leggen van beslag.

Ook is niet van belang dat niet kon worden vastgesteld van wie de in beslag te nemen honden waren. Het moment waarop beslag wordt gelegd leent zich immers niet voor een uitgebreid onderzoek naar de eigendomsverhoudingen van de in beslag te nemen zaken. Dit hoeft een gerechtsdeurwaarder dan ook niet van het beslag te weerhouden.

Uit de schriftelijke weergave van het gesprek met de Belgische advocaat van 30 juli 2007 blijkt ook dat slechts de waarde van de in beslag te nemen zaken aan de orde is geweest bij de vraag of er een nieuwe beslagpoging diende te worden ondernomen.

Dit kan dus geen rechtvaardiging vormen voor het niet leggen van het beslag. De beslaglegging diende immers niet enkel tot verhaal van de vordering maar ook om vast te stellen of er zich onder de in beslag te nemen goederen de gestolen roerende zaken bevonden. Dat nadien over het niet leggen van het beslag contact is opgenomen met de Belgische advocaat, is onvoldoende gelet op wat hiervoor onder 4.3 is overwogen.

4.5 Ook de klacht dat klager niet is geïnformeerd is terecht voorgesteld. Zoals hiervoor is overwogen mochten de gerechtsdeurwaarders immers in dit speciale geval niet volstaan met het enkel informeren van de Belgische advocaat.

4.6 Uit de schriftelijke weergave van de telefoongesprekken blijkt dat de Belgische advocaat regelmatig op de hoogte werd gebracht van de stand van zaken. De klacht dat er aan hem geen informatie is verstrekt dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

4.7 De klacht dat de te incasseren bedragen onjuist zijn vastgesteld zal eveneens ongegrond worden verklaard omdat deze klacht niet nader is onderbouwd. De enkele mededeling dat de nadien ingeschakelde deurwaarder uren bezig zou zijn geweest met het vaststellen van de juiste te incasseren bedragen omdat er in de eerdere berekening vele onjuistheden scholen, is daarvoor onvoldoende.

5. Uit het voorgaande volgt dat de klacht op voormelde onderdelen gegrond dient te worden verklaard en voor het overige ongegrond. De Kamer acht onvoldoende termen aanwezig om tot het opleggen van een maatregel over te gaan.

6. Beslist wordt daarom als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht ten aanzien van het niet leggen van beslag
 - . op roerende zaken,
 - . op de honden
 - . en ten laste van debitrice,
- alsook ten aanzien van het niet informeren van klager, gegrond;
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond;
 - laat het opleggen van een maatregel achterwege.

Aldus gegeven door mr. C.M. Berkhout, voorzitter, mr. G.H.I.J. Hage en N.J.M. Tjihuis (plaatsvervangend) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 juni 2009 in tegenwoordigheid van H.A.J. van der Lee, secretaris.

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.